

عنوان مقاله:

اهمیت سهم بندی منابع آب رودخانه های مرزی کشورها

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

عبدالکریم فانی حق - کارشناس ارشد دفتر برنامه ریزی منابع آب- شرکت مدیریت منابع آب ایران (عضو گروه همکاری با دفتر برنامه ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو)

خلاصه مقاله:

با توجه به روند رشد جمعیت و محدودیت منابع آب در سطح جهانی و ملی و جدی شدن بحران آب در آینده، استفاده بیشتر از منابع آبی مشترک در کشورهای جهان و به خصوص ایران بسیار مه م تلقی می شود و این موضوع ناشی از ناهماهنگی مرزهای جغرافیایی و سیاسی، با مرزهای اقلیمی و حوزه های آبریز می باشد. لازم به ذکر است حدود 40% جمعیت جهان در مناطقی زندگی می کنند که حوزه های آبریز آنها مشترک می باشند. یکی از عوامل تشدید تضادهای بی نالمللی، بیش از 250 رودخانه مرزی و مشترکی است که بین 145 کشور جهان به وجود آمده است. با افزایش جمعیت این کشورها و نیاز بیشتر به آب طبیعتا درگیری ها و برخوردهای بین کشورهای همجوار و ذینفع بر سر آب های مشترک هم شدت بیشتری خواهد یافت. برای مثال، رودخانه هیرمند بین ایران و افغانستان است که سال هاست از موارد اختلاف بین این دو کشور محسوب می شود. نکته مهمی که باید به آن توجه نمود آن است که مسائل رودخانه های مرزی یکی از چالش های مهم در دنیا و بخصوص کشور ما می باشد. لذا توجه به آن و لزوم استفاده بهینه جریانهای مرزی در کشور (در قالب پروتکل های بین المللی منعقد با کشورهای همجوار) در آینده می تواند یک مسئله حیاتی تبدیل گردد. در نهایت باید گفت که لزوم بازنگری از نظر حقوقی، مبنی بر حق استفاده و سهم بندی عادلانه از این جریانهای مرزی با کشورهای همجوار، بالا دست و پایین دست از اولویت های برنامه های آتی توسعه در کشور باید دانست. بطور کلی مدیریت یکپارچه منابع و مصارف آب نه فقط برای حوضه های آبریز داخل کشورها به عنوان راهکار معرفی می شود، بلکه این مدیریت در حوضه های آبریز بین المللی هم باید به عنوان راهکار بین المللی اعمال شود، به اجرا در آید و لازم و ضروری است که کشورهای ذینفع آن را به عنوان یکی از قوانین حقوقی بپذیرند و به آن پایبند باشند. جمله پایانی این است که جنگ بین انسانها، قوم ها، کشورها و همسایگان در نتیجه طی نمودن بشر در روند تکاملی خود دیگر جایگاهی نداشته و نخواهد داشت. زمانی که انسانها با داشتن زبان گفتگو می توانند نظرات و خواسته های خود را به طرف مقابل بفهمانند، دیگر اهرم حمله و زور گویی جایگاهی ندارد. پس بهتر است بجای گفتن جنگ آب بگوییم گفتگوی آب آیا در مقام جوامع انسانی این جمله بهتر و زیباتر نیست؟

کلمات کلیدی:

منابع آب، کم آبی، تخصیص، رودخانه های مرزی، جمعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269427>

